

ване на икономиката на отделните райони на страната, на опита по места в социалистическото строителство.

Още през 1918 год. в статията си „Предстоящи задачи на съветската власт“ В. И. Ленин писа за необходимостта от пренасянето на статистиката сред масите, да се популяризира „... та трудещите се постепенно да се учат сами да разбират и виждат как и колко трябва да се работи, как и колко може да се почива — така че *сравняването на общите практически резултати* от стопанството на отделните комуни да стане предмет на общ интерес и изучаване...“ (Съч. т. 27, стр. 252). Тази мисъл Ленин разви през 1921 г. в периода на преход към нова икономическа политика, набеляза формите за нейното осъществяване. Той посочваше, че за бързия стопански подем на страната е необходимо максимално развитие на самостоятелните местни инициативи, обмен на опит, широко разпространение на най-добрите примери на работа. Във връзка с това В. И. Ленин постави въпроса за организиране на *систематическа отчетност* на местните икономически органи. Организацията на такава отчетност, писа Ленин в проекта на наредбата на СТО до местните съветски учреждения, трябва да бъде в помощ на обмяната на опит, на организацията на съревнованието и да даде възможност от положението по места да се съди за работата на централните учреждения.

Ленин считаше, че е задължително участието на местните статистически органи в съставянето на отчетите, а пред ЦСУ и Госплан поставяше като важна задача систематическото изучаване на отчетите и публикуване в печата на резултатите от това проучване. Само при това условие, подчертаваше Ленин, може да се постигне това щото отчетите да станат действително най-ценен материал, пригоден за политически и икономически изводи.

Огромна интерес представлява подробно разработената от Ленин програма за тази отчетност. Тази отчетност обхваща всички най-важни въпроси на развитието на народното стопанство. Тя предвижда подробно изучаване на положението в различните отрасли на народното стопанство и участието на широките трудещи се маси в стопанското строителство.

На първо място в тази програма е въпросът за стокообмена със селяните. „Стокообменът — пише Ленин — е проверка на нормалното взаимоотношение на промишлеността и земеделието, както и фундамент на цялата работа за създаване що-годе нормално действаща парична система“. (Съч. т. 32, стр. 400—401).

Един от основните пунктове в разработената от Ленин програма бе въпросът за подобряване положението на работниците и селяните. „Всички успехи на стопанското строителство, посочваше Ленин, подобряват положението на работниците и селяните“ (соч. т. 32, стр. 404). Отчетите по този въпрос „трябва да бъдат най-точни, най-пълни и акуратни...“ (Там стр. 401).

Ленин отбелязва, че е твърде важно да се изучават новите кадри в държавния апарат, дошли от средата на работниците, селяните интеллигенцията. „При капитализма отделни „господари“ се стараеха — криейки се от другите и туряйки им крак — да си намират добри служители, управители, директори... Сега „господар“ е работническо-селската държава и тя трябва да организира широко, планомерно, системно и открито работата по подбора на най-добри работници по стопанското строителство, администратори и организатори от специален и общ, местен и общодържавен мащаб...“ (Съч. т. 32, стр. 405).